

7. roráty (12. prosince) JEŽÍŠ JE DOBRÝM PASTÝŘEM

Iz 40,1-11: je odčiněna je nepravost; připravte Hospodinovi cestu; Hospodinova velebnost se zjeví; Hospodin přichází s mocí; jako pastýř pase své stádo

Mt 18, 12-14: váš nebeský Otec nechce, aby zahynul jediný z těchto nepatrných

Obrázek pastýře s ovečkami

O Vánocích uslyšíme o pastýřích, kteří se střídali v noci na hlídkách u svých oveček, měli o ně starost, byli to dobří pastýři.

Dnes nám Ježíš vyprávěl o tom, co dělá dobrý pastýř, když se mu zatoulá ovečka, jak ji jde hledat a jak si ji vezme na ramena a přinese zpět do stáda.

Jinde vypráví Ježíš, že dobrý pastýř chrání své ovečky, když útočí vlk.

Také my jsme takovými ovečkami a máme velmi dobrého pastýře, kterému můžeme důvěřovat.

Dobrým pastýřem byl i král David. Dovedl zahnat vlka i lva svým prakem. Roztočil prak a kámen dopadl ne mezi útočící vlky, ale na čelo šelmy, kterou tím vyřadil, a ostatní šelmy utekli. Tento um později použil v bitvě s Goliášem. David, když se později stal králem, byl pastýřem celého národa. Věděl však, že i on je ovečkou ještě většího stáda, kde pastýřem je ... ten největší a nejlepší pastýř, kdo? Bůh. A tak David veden Duchem Svatým složil zpívanou modlitbu, které říkáme Žalm:

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout.
Občerstvuje mou duši.

Vede mě po správných cestách pro svoje jméno.

I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou... (Žalm 23).

Modleme se vždy tuto modlitbu, když se cítíme sami, jako ztracené ovečky a věrme, že Bůh je stále naším dobrým pastýřem.